

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர் 424)

Aug (2) / 2024

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்4
3. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....5
4. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....20

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 244)

பாச முத்திரை

37. உத்தானே தக்ஷிணே பாணாவக்ரே அங்குஷ்டகநிஷ்டயோ:

மேலயேத் ஸேதுவச்சிஷ்டம் ஸுஸம்ச்சலிஷ்டம் லதாத்ரயம்

38. ஆகுஞ்சித பணாகாரா முத்ரா பாசா பவேத் இயம்

முஷ்டிம் ப்ருஷ்ட ஸ்திதாங்குஷ்டம் பாண்யோர்முஷ்டி த்வயம் புரா

குறிப்பு – இந்த ச்லோகத்தில் உள்ள மந்த்ரமானது, பாசத்திற்கு, அதாவது மூக்கிற்கு உரியதாகும்.

கூர்ம முத்திரை

39. குர்யாத் அதோமுகம் வாமம் தத் ப்ருஷ்டே தக்ஷிணம் ததா

அதாத் ஆதாராதிசக்தே: ஸ்யாத் முத்ர உக்தா கூர்மவஹ்நிஜா

குறிப்பு – இந்த ச்லோகத்தில் உள்ள மந்த்ரமானது, ஆதார சக்தியான கூர்மம் அல்லது அக்னியைக் குறிப்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 111)

[சிஷ்யன் அடக்கம் மற்றும் அச்சத்துடன் கூடியவனாகத் தனக்குள் கூறுதல்] நான் எதிர்பாராமல் உண்டான “என்னுடைய ஆத்மாவை நானே புகழ்தல்” என்னும் குற்றத்தை நீக்குவதற்காக அனைத்தும் அறிந்தவர்களையும், அவர்களுடைய க்ரந்தங்களையும் நான் இப்போது துதிப்பேனாக. [பிறகு உரத்த குரலில்]

141. ஹ்ருத்யா ஹ்ருத்பத்ம ஸிம்ஹாஸந ரஸிக ஹயக்ரீவ ஹேஷோர்மிதோஷ
க்ஷிப்த ப்ரத்யர்தித்ருப்திர் ஜயதி பஹுகுணா பங்க்தி: அஸ்மத் குருணாம்
திக்ஸௌதாபத்தஜைத்ர த்வஜ படப வநஸ்பாதி நிர்ந்தூத தத் தத்
ஸித்தாந்த ஸ்தோம தூலஸ்தபகவிகமநப்யக்த ஸத்வர்த்தநீகா

பொருள் - [சிஷ்யன் கூறுதல்] ஆசார்யர்கள் தங்களுடைய இதயம் என்னும் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றுள்ள ஹயக்ரீவனுடைய கனைப்பு என்னும் ஓசையால், தங்களுடைய ஸித்தாந்தங்களுக்கு எதிராக உரைப்பவர்களுடைய கர்வங்களை விலக்குகிறார்கள். அவர்களுடைய வீடுகளின் உப்பரிகைகளில் கட்டப்பட்டுள்ள வெற்றிக் கொடிகளிலிருந்து வீசும் வலிமையான காற்றானது, மற்றவர்களுடைய ஸித்தாந்தங்கள் என்னும் பஞ்சக்குவியலை அப்புறப்படுத்துகிறது. ஆகவே ஆசார்யர்களுடைய வழியானது அனைவருக்கும் நன்றாகப் புலப்படுகிறது.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்ஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 389)

5-9-7 பாதங்கள் மேல் அணி பூந்தொழக் கூடுங்கொல் பாவை நல்லீர்
ஓத நெடுந் தடத்துள் உயர் தாமரை செங்கழுநீர்
மாதர்கள் வாள் முகமும் கண்ணும் ஏந்தும் திருவல்லவாழ்
நாதன் இஞ் ஞாலம் உண்ட நம் பிரான் தன்னை நாள்தொறுமே

பொருள் - பாவை போன்று அனைத்து உடல் உறுப்புகளின் வடிவழகைக்
கொண்ட மேன்மையான பெண்களே! ஸமுத்திரம் போன்ற பெருத்த
தடாகங்களுக்குள் உயர்ந்த தாமரையும் செங்கழுநீரும், பெண்களின் ஒளி கொண்ட
முகத்தின் அழகும், கண்ணழகும் ஏந்தியபடி உள்ளதான திருவல்லவாழ் நகரத்தின்
ஸ்வாமியாக, இந்த ஜகத்தை ப்ரளயமானது அழிக்காதபடி தனது திருவயிற்றில்
வைத்துக் காப்பாற்றியதால் நமக்கு உபகாரகனாக உள்ளவனுடைய திருவடிகளின்
மீது சூடியுள்ள மலரையாவது நான் தொடுவதற்கு இயலுமா?

அவதாரிகை - அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவையணிந்து தொழவல்லோமே
என்கிறாள்.

விளக்கம் – “அவனுடைய திருவடிகளில் நித்யமாக மலரை அணிவித்து நாம் தொழ
இயலுமோ?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (பாதங்கள் மேலணி பூந்தொழக் கூடுங்கொல்) திருவடிகளின் மேலே புஷ்பங்களையணிந்து நமக்குத் தொழக்கூடவற்றோ. (பாவை நல்லீர்) இவளை நிஷேதிக்மைக்கு சடிமைகளன்றிக்கே ஸ்திமிதைகளாயிருந்தபடி. எழுதின பாவை போலே யிருந்தார்கள். நிஷேதியாமையாலே யுகந்து ஸம்போதிக்கிறாளாகவுமாம்.

விளக்கம் - (பாதங்கள் மேலணி பூந்தொழக் கூடுங்கொல்) - திருவடிகள் மீது மலர்களை அணிவித்து, அதனை நாம் தொழுவதற்கு இயலுமோ? (பாவை நல்லீர்) - “பாவை” என்ற பதத்திற்கு மரப்பாவை, கொல்லிப்பாவை மற்றும் ப்ரதிமை என்று மூன்று பொருள்கள் உள்ளன. இவை தோழிகளைக் குறிப்பதாகும். முதல் பொருளில், தோழிகள் இவளை விலக்குவதற்கான ஆற்றல் இல்லாமல் மரப்பாவைகள் போன்று நின்றனர் என்று கருத்து. அடுத்த பொருளில், கொல்லிமாலையில் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்ட பாவைகள் போன்று இருந்தனர்; அதாவது அழகான உடல் உறுப்புகள் கொண்டவர்கள் என்று கருத்து. மூன்றாவது பொருளில், தங்களை விலக்கும் சுதந்திரம் அற்றவர்களாக, தன்னை அவர்கள் விலக்கவில்லை என்பதால், அவர்கள் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைந்தவளாக, அவர்களை அழைக்கிறாள் என்று கருத்து. பெண்களில் நல்லவர்களே என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (ஓதம் இத்யாதி) கடல் போலே பெருத்திருந்துள்ள தடாகங்களினுள்ளே, ஓக்கத்தையுடைத்தான தாமரை செங்கழுநீரானவை, அவ்வூரில் ஸ்தீரீகளுடைய ஒளியை யுடைத்தான முகத்தையும் கண்ணையும் தரியா நின்றன. ப்ரகாஸிப்பியா நின்ற தென்றபடி. அன்றிக்கே, திருவோலக்கத்திற்படியே அவற்றைத் தள்ளும்படியாயிருக்கை. (மாதர்கள் வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்) ஊருக்கும் வயலுக்கும் வாசி தெரிகை அரிதாயிருக்கை.

விளக்கம் - (ஓதம் இத்யாதி) - ஸமுத்திரம் போன்று பரந்து விரிந்துள்ள தடாகங்களில் உள்ளே, உயரத்தைக் கொண்டதான தாமரை மற்றும் செங்கழுநீர். இவை அந்த ஊரில் உள்ள பெண்களுடைய ஒளி வீசும் முகம் மற்றும் கண்கள் போன்று ஒப்புமை கொண்டிருந்தன. “ஏந்துதல்” என்பதற்கு “தள்ளுதல்” என்று மற்றொரு பொருள் கூறலாம். இந்தப் பொருளில், கற்றவர்கள் சபையில் தாழ்ந்தவர்கள் வந்தால் அவர்களை சபையில் முறைப்படி தள்ளுவது போன்று,

தாமரையும் செங்கழுநீரும், பெண்களின் முகம் மற்றும் கண்களின் அழகைத் தள்ளுகின்றன என்று கருத்து. (மாதர்கள் வாண்முகமும் கண்ணும் ஏந்தும்) – ஊர் மற்றும் வயல் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை இந்த அழகுகள் காரணமாக அறிவது அரிதாக உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (திருவல்லவாழ்நாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாதனிலேற்றம். ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குக் கடவனாயிருக்கிறது அந்த:புரத்துக்குக் கடவனென்கிற மாத்ரமிறே “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப” இருக்கிறவிடமிறே; இது அங்ஙன்றிக்கே, ஒருவர் கூறையை யெழுவருடுக்கிற தேசத்தில் தரிசறவிருக்கிறவிடமிறே.

விளக்கம் - (திருவல்லவாழ்நாதன்) - ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் காட்டிலும் இவனுக்கு ஏற்றம் உள்ளது. எத்தகைய ஏற்றம் என்பதைக் கூறுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உள்ளவன் என்னும்போது, “அந்தப்புரத்தில் உள்ளவன்” என்பது போன்று, குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டுமே உள்ளவன் என்பதாக உள்ளது. திருவாய்மொழி (4-9-10) – ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்ப - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ள இடம் இதுவாக உள்ளது. அல்லது வேறுவிதமாகவும் கூறலாம். கலகம் ஏற்படும்போது ஒருவர் உடையைப் பறித்து ஏழு பேர்கள் அணிதல் அல்லது தரித்ரம் ஏற்படும்போதும் ஒருவர் உடையை அணிந்து ஏழு பேர்கள் அணிதல் என்பது போன்ற நிலை ஏற்படும்; இப்படியாக உள்ள இந்தப் பூமியில், தரித்ரம் ஏற்படாத இடமாக உள்ளதால் வந்த ஏற்றம்.

வ்யாக்யானம் - (இஞ்ஞாலமுண்ட) மேன்மை பாராதே தளர்ந்தார் தாவளமாயிருக்கும். ஆபத்தே செப்பேடாக வயிற்றிலே வைத்து நோக்கும். அது கதையில் கேட்க வேண்டியிருந்ததோ? (நம்பிரான்) ஸம்ஸார ப்ரளயங் கொண்ட என்னை எடுத்து இவ்வளவாக்கி யுபகரித்தவன். “நாடொறும் பாதங்கள் மேலணி பூந்தொழக்கூடுங்கொல்”.

விளக்கம் - (இஞ்ஞாலம் உண்ட) - தனது மேன்மையைக் குறித்து எண்ணாமல், தளர்ந்தவர்கள் அனைவருக்கும் ஆதாரமாக உள்ளவன். ப்ரளய ஆபத்து என்பதையே ஒரு உத்தரவு போன்று கொண்டு, தனது திருவயிற்றில் வைத்து

பாதுகாப்பான். ஆனால் இத்தகைய விஷயமானது புராணக் கதையில் மட்டுமே கேட்கும்படியாக உள்ளதோ என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். (நம்பிரான்) - ஸம்ஸாரம் என்ற ப்ரளயத்தில் சிக்கித் தவித்தபடி உள்ள என்னை மேலே எடுத்து, இந்த அளவிற்கு உபகாரம் செய்தவன்.

5-9-8 நாள்தொறும் வீடு இன்றியே தொழக் கூடுங்கொல் நல் நுதலீர்
ஆடு உறு தீங் கரும்பும் விளை செந்நெலும் ஆகி எங்கும்
மாடு உறு பூந் தடம் சேர் வயல் சூழ் தண் திருவல்லவாழ்
நீடு உறைகின்ற பிரான் நிலம் தாவிய நீள் கழலே

பொருள் - காண்பதற்கு அழகாக உள்ள நெற்றி கொண்டவர்களே! அனைத்து இடங்களிலும், ஆலையில் வைத்து அரைக்கப்படும்படியாகப் பக்குவம் கொண்ட கரும்பும், நன்கு விளைந்த செந்நெல்லும் நிறைந்துள்ளன. அனைத்து பக்கங்களிலும் நன்கு மலர்ந்த தடாகங்களால் நிறைந்த வயல்களால் சூழப்பட்டதும் குளிர்ந்ததும் ஆகிய திருவல்லவாழ் நகரத்தில் எப்போதும் வசித்தபடி உள்ளவனும்; நமக்கு மிகுந்த உபகாரனும் ஆகிய அவனுடையதும், பூமியை முற்றிலுமாக அளந்து எடுத்துக் கொண்டபோது அனைவருடைய தலைகளிலும் ஒன்றாகப் பதிந்ததும் ஆகிய திருவடிகளை, ஒவ்வொரு நாளும் தடை இன்றிச் சென்று தொழுவதற்கு இயலுமோ?

அவதாரிகை - ஸர்வஸுலபனானவன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் இடைவிடாதே அடிமை செய்யக்கூடவற்றே யென்கிறாள்.

விளக்கம் - “அனைவராலும் எளிதில் அடையலாம்படி உள்ள அவனுடைய திருவடிகளில் அனைத்து காலங்களிலும் இடைவிடாமல் கைங்கர்யம் செய்ய இயலுமோ?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (நாடொறும் இத்யாதி) நாடொறுமென்று தர்சபூர்ணமாஸாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. வீடின்றியேயென்று நித்யாக்நிஹோத்ரத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” என்கிறபடியேயிறே இவர் ப்ரார்த்திப்பது. ஆசார்யோபதேபசத்தை விச்வஸித்து அபேக்ஷிக்கிற நம்மைப் போலன்றியே, தாஸ்யம் ரஸித்து ராகத்தாலே அபேக்ஷிக்கிறாரிறே.

விளக்கம் - (நாடொறும் இத்யாதி) - “நாள்தோறும்” என்பதன் மூலம், தர்சபூர்ணமாஸம் போன்ற யாகங்களை வேறுபடுத்துகிறார். அதாவது, இவை ஒவ்வொரு பதினைந்து நாட்களில் செய்யப்படுவதாகும். அவை போன்று அல்லாமல், அன்றாடம் செய்கின்ற கர்மங்களைக் கூறுகிறார். “வீடு இன்றியே” என்பதன் மூலம், அன்றாடம் செய்யப்படும் கர்மங்களாகிய அக்னிஹோத்ரம் போன்றவற்றை வேறுபடுத்துகிறார். திருவாய்மொழி (3-3-1) - ஒழிவில் காலம் எல்லாம் - என்பதாக அல்லவோ இவருடைய ப்ரார்த்தனை உள்ளது? ஆனால் நமக்கு இப்படிப்பட்ட விருப்பம் ஏற்படுவதில்லை என்பது ஏன் என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். ஆசார்யனுடைய உபதேசத்தை விச்வாஸத்துடன் ஏற்று, அதன்படி விரும்பும் நம்மைப் போன்று அல்லாமல், கைங்கர்யத்தை மிகவும் ரசித்து ஆசையுடன் விரும்புகிறார் என்பதால் ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - (நன்னுதலீர்) அவன் வந்தவுபகாரத்துக்கு அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து ப்ரணாமபாம்ஸுலபரார்த்யலலாடைகளாக உங்களைக் காண வல்லேனோ. “தலையில் வணங்கவுமாங்கொலோ” என்று தொழக்கடவளே, அப்போது இவர்களும் தொழுவர்களே; இவளுக்குக் கைங்கர்யத்தில் உகப்புப்போலே, இவள் பேறே தங்களுக்கு உகப்பாயிருக்குமவர்களே.

விளக்கம் - (நல் நுதலீர்) - தனது நிலையைக் கண்டு ஏதும் செய்யாமல் உள்ளவர்களை “நல் நுதலீர்” என்று ஏன் கூறுகிறார்? அவன் இங்கு வந்து நிற்பது என்னும் உபகாரம் செய்துள்ளான்; அதற்காக அவன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, அத்தகைய வணங்குதல் காரணமாகப் புழுதி அடைந்த நெற்றியைக் கொண்டவர்களாக இவர்கள் உள்ளதால், இவ்விதம் அழைக்கிறார்; உங்களை என்னால் காண இயலுமோ? இவர்கள் அவனை வணங்குவார்களோ என்பதைக் கூறுகிறார். திருவாய்மொழி (5-3-7) - “தலையில் வணங்கவுமாங்கொலோ - என்று இவள் தொழுதபடி உள்ளாள்; அப்போது அவர்களும் தொழுவார்கள். இவளுக்குக் கைங்கர்யத்தில் ஏற்படும் உகப்பு போன்று, இவள் அடையும் பேறு என்பதையே தங்களுடைய உகப்பாகக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.

வ்யாக்யானம் - (ஆடுறு தீங்கரும்பும்) கரும்புகள் எப்போதும் ஆடுகையிலேயுற்றிருக்கை. தீ - தித்திப்பு. செந்நெலும் எப்போதும் அறுக்கைக்குப் பக்வமாய் விளைந்து கிடக்கை. அங்குள்ளவையடைய பக்வ பலமாய்க்காணும் இருப்பது. (மாடுறு பூவித்யாதி) அருகே யுற்றிருப்பதாய்ப் பூக்களையுடைத்தான தடாகங்களைச் சேர்ந்த வயல்களாலே சூழப்பட்டிருப்பதாய் ச்ரமஹரமான திருவல்லவாழிலே. ஊரைத் தடாகங்கள் சூழ்ந்து, தடாகங்களை வயல்கள் சூழ்ந்திருக்க, இப்படிகளாலே குளிர்ந்து காணும் ஊர்தானிருப்பது.

விளக்கம் - (ஆடுறு தீங்கரும்பும்) - கரும்புகள் எப்போதும் ஆலையில் ஆடுவதில் குறியாக உள்ளன. இங்குள்ள “தீ” என்பது இனிப்பைக் குறிப்பதாகும். செந்நெல் பயிர்கள் அனைத்தும், எப்போதும் அறுவடை செய்வதற்கு ஏற்ற பக்குவத்தில் விளைந்து நிற்கின்றன. அங்குள்ளவை அனைத்தும் எப்போதும் பக்குவ நிலையில் உள்ளன; அதாவது, நாம் அங்கு சென்று சேர்வதற்கு மட்டுமே தாமதம் ஆகலாம்; நாம் சென்று சேர்ந்தால் அவன் நம்மை அனுபவிக்கும்படிச் செய்வான் என்று கருத்து. (மாடுறு பூவித்யாதி) - அங்குள்ள எல்லை முடிய உள்ளதாக, மலர்கள் கொண்ட தடாகங்களைச் சேர்ந்த வயல்களால் சூழப்பட்டுள்ளதாக, காண்பவர்கள் களைப்பை நீக்கும்படியாக உள்ள திருவல்லவாழில். ஊரைத் தடாகங்கள் சூழ்ந்துள்ளன; தடாகங்களை வயல்கள் சூழ்ந்துள்ளன; இப்படியாகப் பலவற்றாலும் ஊரானது குளிர்ந்துள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (நீடு இத்யாதி) குணாகுண நிரூபணம் பண்ணாதே எல்லார் தலை மேலும் பொருந்தும்படி ஸுலபமான திருவடிகளைக் கொண்டு, அவதாரம் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற உபகாரமே இங்குத்தைக்குத் தன்னேற்றம். “நிலந் தாவிய நீள்கழல் நாடொறும் வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்”.

விளக்கம் - (நீடு இத்யாதி) – “இவர்கள் நல்லவர்கள், இவர்கள் தகுதி அற்றவர்கள்” என்று ஒவ்வொருடைய குணம் மற்றும் குணம் அற்ற நிலை ஆகியவற்றை ஆராயாமல், அனைவருடைய தலைகளிலும் ஒரே விதமாகப் பொருந்தும்படி, அடைவதற்கு எளிதாக உள்ள திருவடிகளைக் கொண்டு, அவதாரம் போன்று

சட்டென்று மறையாமல், எப்போதும் வசித்தபடி உள்ள உபகாரம். இதுவே இந்த இடத்திற்கு உள்ள ஏற்றம் ஆகும்.

5-9-9 கழல் வளை பூரிப்ப யாம் கண்டு கைதொழக் கூடுங்கொலோ
குழல் என்ன யாமும் என்னக் குளிர் சோலையுள் தேன் அருந்தி
மழலை வரி வண்டுகள் இசை பாடும் திருவல்லவாழ்
சுழலின் மலி சக்கரப் பெருமானது தொல் அருளே

பொருள் – குளிர்ந்த அழகான சோலைகளில் மதுவை நன்றாகப் பருகி, வரிகளைக் கொண்டதான அழகான வண்டுகள், குழல் மற்றும் யாழ் என்று உரைக்கும்விதத்தில் இசை பாடியபடி உள்ளன. இப்படிப்பட்ட திருவல்லவாழ் நகரத்தில் நிற்பவனும், தனது தேஜஸ் மூலம் மேலும் ஒளிரும் சக்கரத்தைக் கொண்டவனும் ஆகிய அந்த ஸர்வேச்வரனுடைய, இயல்பாகவே பெருகியபடி உள்ள க்ருபையானது, அவனை எண்ணி இளைப்பதன் காரணமாக நமது கைகளில் அணிந்துள்ள வளைகள் கழலும்படியாக உள்ள நாம், அந்த வளைகள் விழாமல் அவனைக் கண்டு தொழுவதற்கு ஏற்றபடியாக நமக்குக் கிட்டுமோ?

அவதாரிகை - நம்முடைய கழலுகிற வளைகள் பூரிக்க அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவனருள் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

விளக்கம் - “நம்முடைய கழல்கின்ற வளைகள் பூரித்து, கழலாமல் நிற்கும்படியாக, அவனைக் கண்டு நாம் தொழுவதற்கு ஏற்ப அவனுடைய அருள் கிட்டுமோ?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (கழல்வளை பூரிப்ப) “வெள்வளை” (10.3.7) என்னுமாபோலே, கழல்வளையென்று வளைக்கு விசேஷணமாய் விட்டதுகாணும். இவளைக் கைவிடுகை யாலேயிறே இது விசேஷணமாக வேண்டிற்று. பூரிப்ப - பூர்ணமாக. அவன் வரில் கைமேலே காணலாமே யிவற்றை. (யாங்கண்டு கைதொழக் கூடுங்கொலோ) இதுக்கு மேலே க்ரியை. (யாம்) விச்வேஷத்தில் வளை கழலுவது தனக்கேயானாலும் காட்சி எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்குமே.

விளக்கம் - (கழல்வளை பூரிப்ப) – திருவாய்மொழி (10-3-7) - வெள்வளை – என்பது போன்று கூறுகிறார். “கழல்வளை – கழல்கின்ற வளை” என்று வளைகளுக்கு அடைமொழியாகக் கூறியது காண்க. அதாவது, இவளை அவன் கைவிடுவது போன்று, இந்த வளையும் அவளைக் கைவிட்டது என்பதால், “கழல்” என்பதை, வளைக்கு அடைமொழியாகக் கூறுகிறார். பூரிப்பு என்றால் பரிபூர்ணமாக. வளையானது பூரிப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றால், அவன் வந்தால், கழலாமல் இவ்ருடைய கைகள் மீது காணலாம்படி இவை உள்ளன; அதாவது அப்போது கழலாமல் கைகளில் உள்ளன. (யாங்கண்டு கைதொழக் கூடுங்கொலோ) - இங்குள்ள “பூரிப்ப” என்பதை “நாம் அவனைக் கண்டு கை தொழ இயலுமோ” என்பதுடன் சேர்க்கவும். (யாம்) - இங்கு பன்மையில் ஏன் கூறவேண்டும்? வளை கழல்வது இவளுக்கு மட்டுமே என்றுள்ளபோதிலும், இந்தக் காட்சியானது அனைவருக்கும் ஒரே போன்று இருக்கும் என்பதால் ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - (குழலென்ன யாழுமென்ன) குழலென்னவுமாய் யாமென்னவுமாயிருக்கை. நாட்டிலினியவற்றையெல்லாம் சேரக்கேட்டாப் போலேயிருக்கும். “விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியதர்சந:” என்னுமாபோலே. (குளிர் சோலையுள் தேனருந்தி) ச்ரமஹரமான சோலையிலே குளிருக்குப் பரிஹாரமாகத் தேனைப் பருகி. அருந்தல் – உண்டல்.

விளக்கம் – (குழலென்ன யாழுமென்ன) - யாழ் என்பது வீணை. அதாவது குழல் போன்றும், வீணை போன்றும் உள்ளது. நாட்டில் உள்ள இனிய இசைகள் அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கேட்பது போன்று உள்ளது. இவ்விதம் ஒரே கருத்திற்கு “குழல், யாழ்” என்று பலவற்றை உதாரணம் காண்பித்தது போன்று வேறு எங்கும் கூறப்பட்டதா என்றால், அதற்கு ப்ரமாணம் காண்பிக்கிறார். பாலகாண்டம் (1-10) - விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே ஸோமவத் ப்ரியதர்சந: – வீர்யத்தில் விஷ்ணுவையும், காண இனிமையாக இருப்பதில் சந்த்ரனையும் போன்ற இராமன் – என்பது காண்க. (குளிர் சோலையுள் தேன் அருந்தி) - காண்பவர்கள் களைப்பைப் போக்குகின்ற விதத்தில் உள்ள சோலைகளில், குளிருக்கு ஏற்ற கதகதப்பை அளிக்கின்ற தேனைப் பருகி.

வ்யாக்யானம் - (மழலை வரி வண்டுகள்) முக்யமாய் தர்சநீயமான ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழ். இதிலே நிற்பானாய். (இசை பாடும்) செருக்கருமாய் ஸுகுமாரருமாயிருப்பார், “மரம்” என்று சந்தநத்தைக் கழித்துப் புழுகு நெய்யையேறிட்டுக் கொண்டு திரியுமாபோலே, இவையும் இயலை விட்டு இசையை பாடும். (சுழல் இத்யாதி) ப்ரதிகூல நிரஸந த்வரையாலே மிகவும் சுழன்று வாராநின்றுள்ள திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரன். (சுழலின் மலி சக்கரம்) சுழல்வது போலத் துளங்கா நின்றுள்ள சக்கரமென்னவுமாம். (தொல்லருள்) ஸ்வாபாவிகமான அருளாலே, கழல் வளை பூரிப்ப யாங் கண்டு கைதொழக் கூடவற்றே.

விளக்கம் - (மழலை வரி வண்டுகள்) - இளமையுடன், காண்பதற்கு இனிமையாக உள்ள வண்டுகள், தங்களுடைய ப்ரீதியை வெளிப்படுத்தும்விதமாகப் பாடியபடி உள்ள திருவல்லவாழ். இத்தகைய இடத்தில் நிற்பவன். (இசை பாடும்) - செருக்கும் மென்மையும் கொண்டவர்கள். “மரம்” என்று சந்தநத்தை விலக்கி, புழுகு நெய்யை ஏறிட்டுக் கொண்டு திரிவது போன்று, இவையும் இயலை விடுத்து, இசை பாடியபடி உள்ளன. (சுழல் இத்யாதி) - விரோதிகளை அழிக்கவேண்டும் என்ற வேகம் கொண்டு, மிகவும் சுழன்றபடி வருகின்ற சக்கரத்தாழ்வானைக் கொண்ட ஸர்வேச்வரன். (சுழலின் மலி சக்கரம்) - சுழல்வது போன்று நிற்கின்ற சக்கரம் என்றும் கூறலாம். (தொல்லருள்) - இயல்பாகவே சுரந்தபடி உள்ள அவன் அருளால், எனது கழல்வளைகள் பூரிக்கும்படியாக நின்று, அவனை எனது கைகள் கொண்டு தொழுவது நிகழுமோ?

5-9-10 தொல் அருள் நல் வினையால் சொலக் கூடுங்கொல் தோழிமீர்காள்
தொல் அருள் மண்ணும் விண்ணும் தொழ நின்ற திருநகரம்
நல் அருள் ஆயிரவர் நலன் ஏந்தும் திருவல்லவாழ்
நல் அருள் நம் பெருமான் நாராயணன் நாமங்களே

பொருள் - தோழிகளே! இயல்பாகவே உள்ளதான அவனுடைய உதவி செய்யும் தன்மையை, ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளவர்கள் மற்றும் பரமபதத்தில் உள்ளவர்கள் என்ற வேறுபாடு இன்றி, அனைவரும் அனுபவித்துத் தொழும்படியான அவன் வந்து நிற்பதும், மஹாலக்ஷ்மியின் செல்வம் பொருந்தியதும், அடியார்கள் விஷயத்தில் அவனைக் காட்டிலும் அதிகமான அருள் பொழிகின்ற ஆயிரக்கணக்கான

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கூடி நின்று பகவத் ஞானம் மற்றும் ப்ரேமை என்ற வடிவத்தில் நன்மையை அளிக்கவல்லதும் ஆகிய திருவல்லவாழ் நகரத்தில், சிறந்த அருளைக் கொண்டவனாக நின்று, நாம் அவனை அனுபவிக்கும்படிச் செய்யும் ஸ்வாமியும், அனைத்து குணங்களையும் ஒருங்கே பொருந்தியுள்ளவனும் ஆகிய நாரயணனுடைய, அத்தகைய குணங்களை வெளிப்படுத்த வல்ல திருநாமங்களை, இயல்பான அருள் என்ற நன்மையால் நாம் உரைக்க இயலுமோ?

அவதாரிகை - அவனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலே அவனைக் காணப் பெற்று, ப்ரீதியாலே இனிதாய்க் கொண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றே யென்கிறாள்.

விளக்கம் - “இயல்பாகவே அமைந்துள்ள அவனுடைய க்ருபையால் அவனைக் காணப் பெற்று, அந்த ப்ரீதி காரணமாக இனிமையான திருநாமங்களை கூற இயலுமோ?” என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (தொல்லருள் இத்யாதி) அவனுடைய ஸ்வாபாவிகமான அருளாலே. (நல்வினையால்) அதாவது அவனைக் காணப் பெற்று, அப்ப்ரீதியாலே, சொல்லக் கூடவற்றே. ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலே அவனைக் காணப் பெற்று, ப்ரீதியாலே உகந்து கொண்டு திருநாமத்தைச் சொல்லக்கூடவற்றோ வென்னுதல்; நல்வினை - உகப்பு. அன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிக க்ருபையாலுண்டான ஸுக்ருதத்தாலே அவனைக் கண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக்கூடவற்றோவென்னுதல். “ ‘நா, நீரற்றிருக்கை பாப பலமிறே, நா நீருண்டாய்த் திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்’ என்று அம்மங்கியம்மாள் வாக்யார்த்தமாகச் சொல்லும்” என்று அருளிச்செய்வார்.

விளக்கம் - (தொல்லருள் இத்யாதி) - அவனுடைய இயல்பாகவே அமைந்துள்ள க்ருபையால். (நல்வினையால்) - அவனைக் காணப் பெற்று, அந்த ப்ரீதியால் கூறலாம்படி உள்ள நிலை. இயல்பாகவே அமைந்துள்ள அவனுடைய க்ருபையால் அவனைக் காணப் பெற்று, அந்த ப்ரீதியால் மகிழ்ந்து, அவனுடைய திருநாமத்தைக் கூற இயலுமோ? நல்வினை என்பது மகிழ்ச்சியைக் குறிப்பதாக உள்ளது. அல்லது, இயல்பாகவே உள்ள க்ருபையால் உண்டான நன்மையால் அவனைக் காணப் பெற்று, அவனுடைய திருநாமங்களைக் கூறுவதற்கு இயலுமோ? “நாக்கில் நீர்

இல்லாமல் இருத்தல் என்பது பாபத்தின் பலன், நீர் ஏற்படுதல் என்பது புண்ணியத்தின் பலன். நாக்கில் நீர் ஏற்பட்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைக் கூற முடியுமோ என்கிறாள்” என்பதாக அம்மங்கியம்மாள் அருளிச்செய்வார்.

வ்யாக்யானம் - (தொல்லருள் இத்யாதி) தன்னுடைய கண்ணழிவற்ற க்ருபையை ஸம்ஸாரத்திலுள்ளாரும் நித்யவியூதியிலுள்ளாரும் தொழ நின்ற மஹாநகரம். (நல்லருளாயிரவர்) எம்பெருமானிலும் ப்ரஜா ரக்ஷணத்தில் அநுக்ரஹ சீலராயிருக்கிறவர்கள். (நலன் இத்யாதி) அவனுடைய கல்யாண குணங்களைக் கொண்டாடி வர்த்திக்குமுரென்னுதல், ப்ரேமத்தாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணி வர்த்திக்கு முரென்னுதல். (நல்லருள் நம்பெருமான்) நல்ல அருளையுடையனாய் நமக்கு ஸ்வாமியாயிருக்குமவன். நல்லருளாகிறது வாத்ஸல்யம். வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வங்கள் நாராயண சப்தார்த்தம். அர்த்தத்தையருளிச் செய்து பின்னை சப்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

விளக்கம் - (தொல்லருள் இத்யாதி) - தன்னுடைய குறைவற்ற க்ருபையை ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளவர்கள் மற்றும் நித்யவியூதியில் உள்ளவர்கள் என அனைவரும் தொழலாம்படியாக நிற்கும் பெரிய நகரம். (நல்லருளாயிரவர்) - மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், ஸர்வேச்வரனைக் காட்டிலும் அதிகமான அநுக்ரஹம் கொண்டவர்களாக உள்ள அவன் அடியார்கள். (நலன் இத்யாதி) - “நலன் ஏந்தும்” என்பதற்கு இரண்டு பொருள்கள் உள்ளன; “நலன்” என்பதன் மூலம் அவனுடைய கல்யாண குணங்களின் கூட்டம் கூறப்பட்டு, “ஏந்துதல்” என்பதன் மூலம் அந்தக் குணங்களால் தரிப்பவர்கள் என்பது கூறப்படுகிறது; அதாவது அவனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை எப்போதும் கொண்டாடியபடி உள்ள ஊர் என்பது முதல் பொருள் ஆகும். அடுத்த பொருளில், “நலன்” என்பதற்கு “அன்பு” என்று பொருள் கொள்க; அதாவது அவன் மீது உள்ள ப்ரேமத்தால் அவனைக் காப்பாற்றுதல் என்னும் பொறுப்பான தன்மையை தங்கள் மீது ஏறிட்டுக் கொண்டு, அவனுக்குப் பல்லாண்டு பாடியபடி உள்ள ஊர் என்பது இரண்டாவது பொருள் ஆகும். நல்ல அருள் கொண்டவனாகவும், நமக்கு ஸ்வாமியாகவும் உள்ளான். “நல் அருள்” என்பது வாத்ஸல்யம் ஆகிறது; “நாராயணன்” என்ற பதமானது வாத்ஸல்யம் மற்றும் ஸ்வாமியாக இருத்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். “நாராயணன்” என்ற சொல்லின் பொருளாக

“நல்லருள்” என்பதை முதலில் கூறுகிறார். “நாராயணன்” என்பதை அன்மொழித்தொகை என்று கொள்ளும்போது வாத்தஸல்யம் ஆகிறது; வேற்றுமை உருபாகக் கொள்ளும்போது ஸ்வாமியாக உள்ள தன்மை என அறிக.

வ்யாக்யானம் - (நாராயணன் நாமங்களே) நாராயண சப்தம் தர்மி நிர்தேசம். இஸ்ஸ்வபாவங்களாலே நிரூபித வஸ்துவுக்குண்டான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகம் அல்லாத திருநாமங்கள்.

விளக்கம் - (நாராயணன் நாமங்களே) - நாராயணன் என்பது பகவானுடைய ஒரு திருநாமம் அல்லவோ? இதனை ஏன் முக்கியமாகக் கூறவேண்டும் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். “நாராயணன்” என்ற பதமானது, ஸ்வரூபத்தை உரைக்கக்கூடிய பதமாகும். “இஸ்ஸ்வபாவங்களே” என்பது “வாத்தஸல்யம் மற்றும் ஸ்வாமியாக உள்ள தன்மை” என்பதைக் குறிப்பதாகும். ஸர்வேச்வரனுக்கு எண்ணற்ற குணங்கள் உள்ளன; ஆயினும் ஞானம், ஆனந்தம், தோஷம் அற்றிருத்தல் போன்றவை அவனுடைய ஸ்வரூபத்தை அடையாளம் காண்பிக்கக் கூடியவையாக உள்ளன; மற்ற குணங்கள் அனைத்தும், இந்தக் குணங்களால் உணர்த்தப்பட்ட அவனுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு அடைமொழிகளாக உள்ளன. இதனைப் போன்றே அவனுக்குப் பல திருநாமங்கள் உள்ளபோதிலும், “நாராயண” என்பது, ஸ்வரூபத்தை உணர்த்தவல்லதாகவும், மற்ற திருநாமங்கள் அனைத்தும் இத்தகைய திருநாமத்தால் உணர்த்தப்பட்ட வஸ்துவின் குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுவதாகவும் உள்ளன என்று கருத்து.

5-9-11 நாமங்கள் ஆயிரம் உடைய நம் பெருமான் அடி மேல்
சேமம் கொள் தென் குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்து உரைத்த
நாமங்கள் ஆயிரத்துள் இவை பத்தும் திருவல்லவாழ்
சேமம் கொள் தென் நகர் மேல் செப்புவார் சிறந்தார் பிறந்தே

பொருள் - “பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடு உடையன் நாராயணன்” என்பதற்கு ஏற்ற முக்கியமான திருநாமமாக உள்ள நாராயண என்ற சப்தத்தின் அம்சமாக உள்ள ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கொண்டவனும், “நம்முடைய ஸ்வாமி” என்று அனைவரும் சென்று பற்றும்படியாக உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைக் குறித்து, தான் எண்ணியபடி அனுபவிக்க இயலாமை என்ற நிலை

ஏற்பட்டபோதிலும், அவனுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்ற செயலும் எண்ணமும் கொண்டவராக, தெற்குத் திசையில் இருக்கும் ஆழ்வார்திருநகரியின் நிர்வாஹகராக உள்ள நம்மாழ்வார், “இந்தத் திருவடிகளே நமக்கு ரக்ஷகம்” என்று ஆராய்ந்து, விச்வாஸம் கொண்டவராக அருளிச்செய்துள்ள, அவனுடைய திருநாமங்கள் போன்ற உயர்ந்த சொற்களாகிய ஆயிரம் பாசுரங்களில், இந்தப் பத்தும், திருவல்லவாழ் நகரம் என்பதான சேஷமம் கொண்ட நகரம் குறித்து உள்ளது. இதனைக் கூறுபவர்கள், சரீர ஸம்பந்தம் கொண்டிருந்தாலும், பகவத் அனுபவம் என்ற சிறப்பை அடைவார்கள்.

அவதாரிகை - நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்து வைத்தே பகவத் குணாநுபவத்தாலே எல்லாரிலும் சிறந்தவர்களென்கிறார்.

விளக்கம் - இறுதியாக, “இந்தத் திருவாய்மொழியைக் கற்க வல்லவர்கள், ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளபோதிலும், பகவத் குணங்களுடைய அனுபவம் காரணமாக, அனைவரைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள்” என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (நாமங்கள் இத்யாதி) “தேவோ நாம ஸஹஸ்ரவாந்” என்கிறபடியே, குண சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களையுடையனாகையாலே ஸர்வேச்வரனாக ப்ரஸித்தனானவன். நம் - ப்ரஸித்தி. பெருமான் - ஸர்வேச்வரன். (அடி மேல் சேமங்கொள்) புறம்புள்ள காற்கட்டுக்களை விட்டு, அவன் திருவடிகளே தமக்கு ரக்ஷகமாகப் பற்றின ஆழ்வார்.

விளக்கம் - (நாமங்கள் இத்யாதி) - மஹாபாரதத்தில் - தேவோ நாம ஸஹஸ்ரவாந் - ஆயிரம் திருநாமங்கள் கொண்டவன் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, குணங்கள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் சொற்களையே தனது திருநாமங்களாகக் கொண்டவன் என்பதால் ஸர்வேச்வரனாக அனைவராலும் அறியப்படுபவன். “நம்” என்பது, ப்ரஸித்தமாக உள்ளதைக் கூறும் சொல்லாகும். “பெருமான்” என்பது ஸர்வேச்வரன். (அடிமேல் சேமங்கொள்) - அவனைத் தவிர்த்து உள்ளதான மற்ற அனைத்து பந்தங்களையும் கைவிட்டு, அவன் திருவடிகளை மட்டுமே தனக்குக் காப்பு என்று பற்றிய ஆழ்வார்.

வ்யாக்யானம் – (தெரிந்துரைத்த நாமங்களாயிரத்துளிவை பத்தும்) அவனுக்குத் திருநாமங்கள் போலே குண சேஷ்டிதாதிகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான ஆயிரத்திலும் ஆராய்ந்துரைத்த. ஆயிரந் திருநாமங்களைச் சொன்னால் அவன் குணங்கள் தோற்றுமாப் போலேயிறே இவற்றுக்கும் அவன் குணங்கள் தோற்றும்படி. இவை பத்தையும், திருவல்லவாழாகிற சேமமுடைத்தான தென்னகரிலே கூட்டிச் சொல்லுவார். தென்னகர் - அழகியநகரி.

விளக்கம் – (தெரிந்து உரைத்த நாமங்கள் ஆயிரத்துள் இவை பத்தும்) - “ஆயிரம் பாட்டுகளில் இவை பத்தும்” என்று கூறாமல், “நாமங்கள் ஆயிரத்துள் இவை பத்தும்” என்று ஏன் கூறினார்? காரணம், “நாமங்கள் ஆயிரம் உடைய” என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஆகும். ஆயிரம் நாமங்கள் எவ்விதம் அவனுடைய குணங்கள் மற்றும் செயல்களைக் கூறுகின்றனவோ அதனைப் போன்று, அவனுடைய குணங்கள் மற்றும் செயல்களை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ள ஆயிரம் பாட்டுகளில் உள்ள இவற்றை. ஆயிரம் திருநாமங்களைக் கூறினால் அவனுடைய குணங்கள் வெளிப்படுத்துவது போன்று, இந்தப் பாசரங்களிலும் அவனுடைய குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன. திருவல்லவாழ் என்பதான, திருமதிள் முதலான ரசஷகைகளைக் கொண்டதான அழகிய நகரத்தில்.

வ்யாக்யானம் - (சிறந்தார் பிறந்தே) ஒருவனுக்குப் பிறக்கை போக்கித் தாழ்வின்றிக்கே யிருக்க, அவனுக்கு “பல பிறப்பாய் ஒளிவரு”மாப்போலே (1.3.2), இவர்களும் இங்கே பகவதநுபவம் பண்ணுகையாலே சீரியர்கள். “சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர்” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் – (சிறந்தார் பிறந்தே) – இதனை “பிறந்தார் சிறந்தே” என்று படிக்கவேண்டும். அதாவது இங்கு பிறவி எடுத்தபோதிலும், கொண்டாடத்தக்கவராக இருப்பார்கள். பிறவியில் ஒருவனுக்கு இத்தகைய கொண்டாடத்தக்க தன்மை ஏற்படாது என்பதையும்; இப்படிப்பட்ட பிறவியை எடுத்துள்ளபோதிலும், ஸர்வேச்வரன் ஒவ்வொரு அவதாரங்கள் இங்கு எடுத்துத் தோன்றும்போது அவனுடைய குணங்கள் மேன்மேலும் புகழ் பெறுவது போன்று, இவர்களும் பகவத் அனுபவம் ஏற்படுவதால் கொண்டாடத்தக்கவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதையும் அடுத்து அருளிச்செய்கிறார். ஸர்வேச்வரனுக்குப்

பிறப்பு என்பது இல்லை என்றாலும், அதன் விளைவாகத் தாழ்வு என்பது இல்லை என்றாலும், “பல இறப்பு” என்பதால் அவனுடைய ஒளி அதிகரிப்பது போன்று, இவர்களும் இங்கு பகவத் அனுபவம் பண்ணுவதால் சிறந்தவர்கள் ஆகிறார்கள்; இதற்குப் பிரமாணம் திருவிருத்தம் (79) – சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலும் சீரியர் – என்பதாகும். சீதளமான இயல்பு கொண்டவனை எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ள நித்யஸூரிகளைக் காடிலும் சிறந்தவர்கள் என்று கருத்து.

வ்யாக்யானம் - இப்பத்தை யப்யஸிக்கவல்லார், என்னைப் போலே அவனிருந்த தேசத்திலே போகப்புக்கு, பலஹாநியாலே நடுவழியிலே விழுந்து நோவுபடாதே உகந்தருளின தேசத்திலே புக்கு அநுபவிக்கப் பெறுவர்கள். இவர்கள் ஐந்மங்கள் கர்ம நிபந்தநமாயிருக்கச் செய்தே அவனுக்குறுப்பாகையாலே முக்த சரீரத்திலுங்காட்டில் ச்லாக்யம். ஆச்ரிதார்த்தமான பகவதவதாரம்போலே ச்லாக்யமென்கை.

விளக்கம் - இந்தத் திருவாய்மொழியின் பலனை அடுத்து அருளிச்செய்கிறார். இந்தப் பத்துப் பாட்டை பொருள் உணர்ந்து கற்க வல்லவர்கள், என்னைப் போன்று அவன் உள்ள இடத்திற்குச் சென்று, பலன் குறைவதால் நடுவழியில் விழுந்து நோவு அடையாமல், அவன் மகிழ்வுடன் எழுந்தருளியுள்ள திவ்யதேசத்தில் சென்று அவனை அனுபவிப்பார்கள். ஆனால் பகவத் அவதாரம் என்பது அவனுடைய இச்சை காரணமாக ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் அவனுடைய ஒளி அதிகரித்தபடி உள்ளது; ஆனால் இவர்களுடைய பிறப்பு என்பது கர்மம் காரணமாகவே ஆகும் என்னும்போது, இவ்விதம் கொண்டாடப்படும்படியாக இவர்கள் ஆவார்களோ என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். இவர்களுடைய பிறவியானது கர்மம் காரணமாகவே வந்தது என்றபோதிலும், அவனுக்கு ஏற்றபடியாக இவர்கள் உள்ளதால், முக்தர்களுடைய சரீரத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததே ஆகிறது. அடியார்களுக்காக அவதாரம் செய்வதால் கொண்டாடத்தக்கபடி உள்ள பகவத் அவதாரம் போன்று இவர்களுடைய பிறவியும் கொண்டாடத்தக்கபடி ஆகிறது.

திருவாய்மொழி ஐந்தாம் பத்து ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 103)

52. வபுராதிஷு ய: அபி க: அபி வா குணத: அஸாநி யதா ததாவித:

தத் அயம் தவ பாத பத்மயோ: அஹம் அத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித:

பொருள் - சரீரம் போன்றவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றாகவும், எனது இயல்பினால் ஒரே போன்று உள்ளவனாகவும் நான் இருப்பேனாக. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நான் உனது இரண்டு தாமரைத்திருவடிகளில், இந்த நேரத்திலேயே என்னால் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டேன்.

அவதாரிகை - இதில், “ஆத்மாநுரூபமாகவன்றோ நம்முடைய ரக்ஷணமிருப்பது; தயநீயரான உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நம் பக்கலிலே ஸமர்ப்பியும்” என்ன; “சிறப்பில் வீடு” என்கிற பாட்டின்படியே, “எனக்கு அதில் நிர்ப்பந்தமில்லை; அஹம் புத்தி போத்யமான இவ்வஸ்து, தேவர் திருவடிகளிலே என்னாலே ஸமர்ப்பிதம்” என்கிறார்.

விளக்கம் – ஸர்வேச்வரன் ஆளவந்தாரிடம், “ஆத்மாவிற்கு ஏற்றபடி அல்லவோ நம்முடைய காக்கும் செயல் உள்ளது. எமது தயைக்கு இலக்காக உள்ள நீவிர் உமது ஸ்வரூபத்தை உறுதியாக்கிக் கொண்டு, என்னிடம் சமர்ப்பணம் செய்வீராக”, என்றான். இதற்குத் திருவாய்மொழி (2-9-5) - சிறப்பில் வீடு - என்ற பாசுரத்திற்கு ஏற்ப, “எனக்கு அதில் எந்த நிர்ப்பந்தமும் இல்லை. நான் என்று எண்ணப்படும் இந்த வஸ்துவானது உனது திருவடிகளில் என்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (வபுராதிஷு) தேஹேந்த்ரிய மந: ப்ராண புத்திகளைச் சொல்லுகிறது. இவற்றில் ஒன்றே ஆத்மா என்பாரும், ப்ரக்ருதே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணம் என்பாரும், ஸ்வரூபத்திலே விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக்கும். இவற்றில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகவுமாம். (குணதோஸாநி யத ததாவித:) ஸ்வபாவத: அணுத்வ விபுத்வ சரீர பரிமாணத்வ நித்யத்வ அநித்யத்வ ஜ்ஞாத்ரு த்வாதிகளிலே விப்ரதிபத்தியுண்டாயிருக்கும். அதில் ஏதேனுமொன்று ஸ்வரூபமாகிலும் அதிலும் எனக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை.

விளக்கம் - (வபுராதிஷு) - இந்த்ரியங்கள், மனம், ப்ராணன், புத்தி ஆகியவற்றைக் கூறுகிறார். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சிலர் ஆத்மா என்பர். ஒரு சிலர் சரீரத்தில் ஏற்றிக் கூறி, ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் என்ற அடையாளத்தைக் கூறி, அதுவே ஆத்மா என்பர். இப்படியாக ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைக் குறித்து கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று ஸ்வரூபமாக உள்ளது. (குணதோஸாநி யத ததாவித:) - ஸ்வபாவத்தில் அணு அளவில் உள்ளது, எங்கும் நிறைந்துள்ளது, சரீரத்தின் அளவே கொண்டது, நித்யமானது, நித்யம் அல்லாதது, அறியக்கூடியது என்பதாக ஆத்மாவைக் குறித்து பல கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்தப் பலவிதமான கருத்துக்களில், ஏதேனும் ஒன்று ஸ்வபாவமாக இருந்தாலும், அதில் எனக்கு ஏதும் நிர்ப்பந்தமும் இல்லை; அதாவது இன்னதுதான் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை.

வ்யாக்யானம் - (தத்) தஸ்மாத்; கீழ்ச் சொன்ன ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிலே நிர்ப்பந்த மில்லாமையாலே. (அஹம்) பராகர்த்த வ்யாவ்ருத்தனாய், ப்ரத்யகார்த்த பூதனாய், ப்ரத்யக்ஷ பூதனாய் ப்ரகாஸிக்கிற நான். (தவ பாதபத்யோ:) ரக்ஷகரான தேவருடைய போக்யமான திருவடிகளிலே. (அத்யைவ) ஆத்மா க்ஷணிகமாகிலும், இந்த க்ஷணத்திலே ஸமர்ப்பிதமென்கை. (மயா ஸமர்ப்பித:) என்னாலே ஸமர்ப்பிதன். “யோஹமஸ்மி ஸஸந் யஜே”, “யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி”, “ஆத்மா ராஜ்யம் தநம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச ... இதி தத் ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா”, “ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி”.

விளக்கம் – (தத்) - இதுவரை இங்கு கூறப்பட்ட ஸ்வரூபம் மற்றும் இயல்பு ஆகிய வேறுபாடுகளில் எந்தவிதமன நிர்ப்பந்தமும் இல்லை என்பதால். (அஹம்) - மற்றவர்களுக்காக ப்ரகாசிக்கும் வஸ்து என்பவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனாக, தனக்குத்தானே ப்ரகாஸிக்கும் ஆத்மவஸ்துவாக, நேரடியாக நிற்பவனாகிய நான். (தவ பாதபத்மயோ:) - காப்பாற்றுபவனாகிய உன்னுடைய இனிமையான திருவடிகளில், (அத்யைவ) - ஆத்மா நொடிப்பொழுது மட்டுமே உள்ளது என்று ஒரு கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், இந்த நொடியில் சமர்ப்பணம் செய்தேன். (மயா) - என்னால் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. யஜூர் ப்ராஹ்மணத்தில் - யோஹமஸ்மி ஸஸந் யஜே - நான் எப்படிப்பட்டவனாக உள்ளேனோ அப்படியே இருந்தபடி ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்து - என்றும், யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி - நான் யாருக்கு அடிமையோ அவனை விட்டு மற்றவர்களுக்கு அல்லன் - என்றும், சாந்திபர்வம் (343-24) - ஆத்மா ராஜ்யம் தநம் மித்ரம் களத்ரம் வாஹநாநி ச ... இதி தத் ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா - ஆத்மா, அரசு, தனம், நண்பர்கள், மனைவி, வாகனம் போன்ற அனைத்தும் பகவானுக்கே என்று எப்போதும் எண்ணப்பட்டது - என்றும், அயோத்யாகாண்டம் (82-13) - ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி - ராஜ்யமும் நானும் இராமனுக்கே சொந்தம்; இந்த விஷயத்தில் தர்மத்தைக் கூறவேண்டும் - என்றும் கூறப்பட்டவற்றைக் காண்க.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்